

De sleutel ligt onder de mat

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE SLEUTEL LIGT ONDER DE MAT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.

U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

BEN BROEKHUIZEN, advocaat, 45 jaar

CORRIE, zijn vrouw, 43 jaar

BILLY MacGREGOR, de Schotse vriend van hun zoon Pieter, 22 jaar

DIRK ADVOKAAT, vakantieganger, 55 jaar

SUUS, zijn vrouw, 52 jaar

SJOUKJE, hun dochter, 20 jaar

ANS, de werkster, 22 jaar

OMA VAN DONGEN, de buurvrouw, 70 jaar

ROB VAN REES, agent van politie, 25 jaar

PERSOONSBESCHRIJVING:

BEN: Een welbespraakte gezellige vent. Windt zich snel op

CORRIE: Normale vrolijke dame. Probeert waar mogelijk Ben te sussen.

BILLY: Grote hartelijke vent, die denkt dat hij onweerstaanbaar is voor de vrouwtjes.

DIRK: Ouderwetse kerel. Eigenwijs, maar goed voor zijn gezin.

SUIJS: Lieve ouderwetse vrouw, doch nogal een angsthaas.

SJOUKJE: Snedig meisje met veel fantasie, dat indien nodig de jongens om haar vinger windt.

ANS: Doorsnee meisje, tamelijk verlegen.

OMA: Aardig, nieuwsgierig uitgevallen dametje. Bijziend en daarom brildragend.

ROB: Een tengere jongeman, die zijn gebrek aan politie ervaring wil compenseren door zijn autoritair optreden.

PLAATSBEPALING:

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van de familie Broekhuizen.

Linkerwand: achterin een deur naar de werkkamer van de heer des huizen en voorin een deur naar de hal en de bovenverdieping.

Rechterwand: achterin een deur naar de keuken. In de achterwand bevinden zich dubbele openslaande tuindeuren. De borstwering van deze deuren dient zo laag mogelijk te zijn, zodat het publiek onbelemmerd zicht heeft op de mime-scenes, die zich achter deze deuren afspelen. Voor handige knutselaars geldt het advies: Maak er eens een "glazen" schuifpui van, dan wordt het zicht nog beter. Bovendien is het weer eens wat anders dan de geijkte tuindeuren en het "oogt" wat moderner. Lees in dit geval "schuifpui" in plaats van "tuindeuren" in de tekst!

Links op het voorplan staat een bankstel met salontafel en rechts een eetkamertafel met stoelen. Links van de tuindeuren staan tegen de achterwand een fors wandmeubel met daarop de nodige snuisterijen, een telefoon en een draagbare radio. Er hangen wat schemerlampjes. Verdere aankleding naar eigen inzicht en afhankelijk van de beschikbare ruimte.

TIJDSBEPALING:

Eerste bedrijf: Een zomerse zaterdagmiddag om twee uur.

Tweede bedrijf: Diezelfde zaterdag om elf uur in de avond.

Derde bedrijf: De volgende morgen om acht uur.

EERSTE BEDRIJF

Ben en Corrie, beiden in vakantiekleiding, zitten aan de gedekte tafel en hebben zojuist het middagmaal beëindigd. De tuindeuren staan open. Bij die deuren staan twee koffers. Er hangt een lichtgewicht kolbertje over Ben's stoelleuning.

BEN (*neemt de laatste slok koffie, veegt zijn mond af met zijn servet*): Zo, nou kunnen we er weer een paar uur tegen, Corrie. Zullen we dan maar gaan? (*kijkt op zijn horloge*) 't Is al twee uur. De dag is bijna om.

COR: Dat is je eigen schuld. Als we vanmorgen bijtijds waren vertrokken zouden we al aan de Franse grens zijn geweest.

BEN (*verontschuldigend*): Ja, sorry hoor. Ik móést vanmorgen die klant nog even te woord staan. Die zaak is zó belangrijk, dat het niet tot na de vakantie kon wachten.

COR: Maar inmiddels is er wel een halve vakantiedag naar de maan.

BEN (*staat op, kust haar, sust*): Niet zo mopperen, Cor. Ik beloof je dat ik drie weken lang niet aan de zaak zal denken. Niet boos meer?

COR: Ik ben niet boos. Ik vind het alleen zonde van de tijd.

BEN (*lachend*): Misschien knopen we er wel een paar dagen aan vast.

COR: Dat moet ik nog zien. Over drie weken snak jij er naar om weer een potje te gaan stoeien met officieren van justitie en rechters. Ik ken jou véél te goed, meneer de advocaat. (*schalks*) Als jouw vakantie om is ga jij onmiddellijk weer "pleiten"!

BEN (*luchtig*): We zullen wel zien. Ik zal de koffers in de auto zetten en de garage op slot doen. En dan is het: Op naar de zonnige kusten! (*pakt een sleutelbos van het wandmeubel en wil met de koffers achter af gaan*)

COR (*staat op, pakt het kolbertje*): Moet je je kolbertje niet meenemen?

BEN: Oja. Geef maar, dan leg ik het op de achterbank.

COR (*legt het over een der koffers*): Gaat het zo?

BEN: Ja..., prima! (*achter af*)

COR (*opent de deur rechts*): Ans, we zijn klaar. Ruim jij de tafel af?

ANS (*rechts op met een dienblad, draagt een schortje, vrolijk*): Natuurlijk mevrouw. Stort u zich alstublieft niet in de zenuwen. Ik zorg dat alles aan de kant is voor ik weg ga.

COR: Beloof je dat je de keukendeur goed op slot doet?

ANS (*zet dienblad op tafel*): Zonder mankeren... En de sleutel gaat netjes in m'n tassie. Ho, wacht even... Stel dat uw zoon naar huis komt. Kan-ie er dan wel in?

COR: Pieter heeft de sleutel van de achterdeur. En bovendien komt hij niet naar huis. Hij gaat een trektocht door Schotland maken. Met een

vriend. Vanavond stapt-ie op het vliegtuig.

ANS (*tevreden*): Mooi. Dan hoeven we ons daar geen zorgen over te maken. (*bedenkt*) Oja..., ik heb met m'n broer afgesproken, dat we volgende week vrijdag de tuin zullen doen. Dan heeft hij een roostervrije dag en dat is een mooie gelegenheid om het gras te maaien en het onkruid te wieden.

COR: Doe niet zo gek. Dat is niet nodig. Als we terugkomen is dat een pracht klus voor mijn man. Dan kan hij het luie zweet er weer uitwerken.

ANS (*goedig*): Gaat u nou maar fijn van de Spaanse zon genieten en laat de rest aan mij over, hè?

COR: Weet je dat ik enorm opzie tegen die lange reis?

ANS: Ben je mal. Voor u het weet bent u op uw vakantiebestemming.

COR (*meewarig*): Wat 'n optimisme. Als alles meezit, zijn we er maandagavond pas.

ANS: Ja..., dat is inderdaad een hele "zit". Waarom gaan jullie eigenlijk niet vliegen?

COR (*afwerend*): Mij niet gezien. Ik stap voor geen goud in zo'n vliegend koekblik.

ANS: U moet een beetje met uw tijd mee gaan. Iedereen vliegt toch tegenwoordig?

COR: Dat moet "iedereen" weten. Ik durf niet.

ANS: Wat is daar nou voor "durf" aan?... (*lacht*) U moet het zo zien: 't is net alsof je in een hele grote touringcar stapt. (*grinnikt*) Hij gaat alleen veel sneller!

COR: Ja..., en hoger! En daar gaat het nou juist om.

ANS: Wat kan er nou gebeuren?

COR: Precies! Daar denk ik ook steeds aan... "wat-er-zou-kunnen-gebeuren". Nee, ik blijf liever met m'n twee benen op de grond.

BEN (*achter op met de sleutelbos*): Nou de tuindeuren nog op slot en dan ben ik er klaar voor. (*sluit die deuren en doet ze op slot, tot Corrie*) Ben jij ook zo ver, schat?

COR (*pakt haar tasje van het wandmeubel*): Ja hoor. Wat mij betreft kunnen we gaan.

BEN (*lachend*): Kijk dan nog maar eens goed rond, want voorlopig zal je je vertrouwde spulletjes niet terugzien. Vanavond laat zijn we in Parijs. Dan drentel je over Place Pigalle of zo iets.

ANS (*bezorgd*): Zijn al uw reispapieren nou in orde, meneer? En heeft u wel voldoende geld?

BEN (*verbaasd*): Hoor haar nou! Het is of de klok vijftwintig jaar is teruggezet. (*lacht*) Zo zeurde mijn moeder ook, als ik met vakantie ging.

ANS: O, sorry hoor. Ik wilde gewoon attent zijn.

COR (*lacht*): Je moet een advocaat nooit vragen of zijn papieren wel in orde zijn, Ans. Dan gaat-ie bokken. (*lief*) Niet Ben?

BEN: Zo is dat. (*geeft Ans een hand*) Ansje, het gaat je goed. Tot over 'n week of drie.

ANS: Dag meneer. Voorspoedige reis. En... eh... rij voorzichtig, hè.

COR (*geeft hand*) Dag kind. Tot kijk. Ik zal je missen.

ANS: Welnee. Over 'n half uurtje bent u me al vergeten.

BEN: Zo is dat. Dan denkt ze alleen nog maar aan (*theatraal*) lokkende verre landen. (*naar linksvoor*) Ga je mee, Cor?

ANS: Ik zwaai u even uit.

COR: Nee, doe dat nou niet. Daar word ik altijd zo triest van.

ANS: O...? Nou ja, even goeie vrienden. Goede reis dan maar.

BEN (*bij de deur linksvoor, nog met de sleutelbos in de hand*): Dank je... (*bedenkt*) Oja, die sleutelbos. We hebben uit voorzorg alle kastdeuren en zo op slot gedaan. Wil jij die sleutels ergens opbergen?

ANS (*pakt de sleutels aan*): Natuurlijk meneer... Maar waar?

BEN: In de kelder zit immers een meterkastje, waar we de zekeringen bewaren. Dat lijkt me een veilige plaats.

ANS: Prima. Ik zorg er voor. (*lacht*) Het is te hopen, dat alle inbrekers ook met vakantie zijn.

BEN: Hou het gezellig, wil je? Jij met je inbrekers. Ik moet er niet aan denken. Kom Corrie. (*linksvoor af met Corrie*)

ANS (*roept nog lachend in de deur*): Groetjes aan Sinterklaas!!! (*zwaait*) Dááág!!! (*sluit de deur*) Eh..., wat nou...? Oja, die sleutels... (*besluit*) Nee, dat doe ik straks wel. (*legt ze op het dienblad en stapelt daar het serviesgoed op, grinnikt*) Die mevrouw...! Zit liever drie dagen in een auto te hossen, dan 'n paar uur relaxen in zo'n comfortabele vliegtuigstoel. Dat iemand zo bang kan zijn. Het is juist heerlijk, dat zweven in de lucht, hoog boven alle aardse zorgen. Maar ja, iedere gek heeft zijn gebrek. (*we horen intussen portieren dichtslaan, een auto starten en wegrijden*) Daar gaat het stel. Op naar de zon... (*geniet*) Hè heerlijk, nou heb ik ook drie weken vrij... Eigenlijk jammer, dat ik al op wintersportvakantie ben geweest. Dat heeft al m'n spaargeld opgeslokt. Nou ja, ik zal me thuis ook best vermaken. Misschien ga ik nog wel een weekje naar Zeeland. (*met dienblad en tafellaken rechts af. We horen haar zingen:*) Zomer in Zeeland. Een spoor in het duinzand. Een stukje grond..., in 't groen verborgen, enz. (*rechts op*) Gossie, wat is het stil nou meneer en mevrouw weg zijn... (*zet de radio aan en zoekt een zender*) Zo..., gezellig. (*rechts af, houdt de deur open*)

Dirk, Suus en Sjoukje verschijnen van links, ieder met een koffer, achter de tuindeuren. Dirk en Suus zijn gekleed alsof zij naar een sjeke receptie op weg zijn in plaats van met vakantie. Sjoukje daarentegen draagt heel fleurige en luchtige vakantiekleding. Ze spelen de volgende mime-scene: spreken gearticuleerd (dus zonder geluid voort te brengen), dus we horen ze niet achter het "glas" van de tuindeuren. Hun mime en articulatie moeten echter zodanig zijn dat het publiek begrijpt wat er gebeurt.

DIRK (zet zijn koffer neer, bukt zich, zoekt blijkbaar iets onder de deurmat, vindt het niet, gaat weer rechtop staan, schudt "nee", haalt de schouders op): Hij ligt er niet

SUUS (zet haar koffer neer): Dat begrijp ik niet. Dat was toch afgesproken?

SJOUK (wijst op de tuindeuren): Zijn ze niet open?

DIRK (rammelt aan de deuren, schudt "nee"): Nee, op slot.

SUUS (mimt): Wat doen we nou?

SJOUK (wijst naar de deurmat): Heb je wel goed gezocht?

DIRK: Ja, natuurlijk. (tilt de deurmat hoog op en wijst) Zie jij soms wat liggen? (Sjouk schudt het hoofd, zet haar koffer neer en kijkt rond)

SUUS (boos articulerend): Nou, dat was dan een stomme afspraak! (wijst op haar voorhoofd)

DIRK (met een verontschuldiging gebaar, schouders ophalend) Kan ik er wat aan doen? (doet een paar stappen achteruit, bekijkt de achtergevel met zijn handen in de zij, wijst naar boven, verbaasd) Daar staat een raam open!

SUUS (naast hem, kijkt omhoog, wijst): Ja, warempel.

SJOUK (aan de andere kant naast hem, kijkt omhoog): Zou er soms iemand thuis zijn?

DIRK (schudt het hoofd): Onmogelijk.

SJOUK (mimt): Kan je naar boven klimmen?

DIRK (schudt het hoofd): Nee, dat wordt niks. (weer bij de deuren, onderzoekt, op zijn hurken zittend, het slot. Suus voelt langs de posten van de deuren)

SJOUK (staat, nog op afstand, ongemakkelijk om zich heen te kijken, raapt dan een stuk steen op, komt naar voren, tikt Dirk op zijn schouder): Zullen we een steen door het raam gooien? (maakt een gooibeweging)

DIRK: Néé!! (pakt de steen af en gooit die weg)

Alle drie gluren, met de hand boven de ogen, naar binnen.

SUUS (*stopt het gluren, boos mimend*): Wat gaat er nou gebeuren?

DIRK (*vaart nijdig uit*): Verdorie, ik kan niet heksen. (*met de hand aan het hoofd*) Laat me even denken.

SJOUK (*bukt zich, geeft Suus een koffer, maakt met haar hoofd een weg-wees-beweging naar links*): Kom moeder, we gaan naar huis. (*pakt een tweede koffer en gaat naar links*)

DIRK (*wenkt de verdwenen Sjoukje terug*): Wacht nou even.

SJOUK (*verschijnt weer, mimt*): Wat ga je dan doen?

DIRK (*wijst naar rechts*): Misschien is daar nog een deur.

SJOUK (*haalt de schouders op*): Als jij dat denkt.

Dirk pakt zijn koffer en verdwijnt, gevolgd door Suus en Sjoukje, naar rechts.

ANS (*rechts op*): Zo, de vaat staat in het afdruiptrek. Nou eerst het tafelkleed er over en dan de boel boven nog even opruimen. (*legt een tafelkleed over de huiskamertafel, linksvoor af*)

Dirk, Suus en Sjoukje komen rechts op, zetten hun koffers bij de tuindeuren.

DIRK: Wil je wel geloven dat ik er geen fluit meer van begrijp?

SUUS (*wijst verbaasd naar de radio*): De radio staat aan! (*klampt zich vast aan Sjoukje, angstig*) O nee! Er is vast nog iemand in huis!

DIRK: Stel je niet zo aan. (*zet de radio af*) Er zijn zat mensen die hun radio aan laten staan als ze weg zijn. Dat schrikt inbrekers af. Da's heel normaal. Nee, er is iets anders dat me niet lekker zit. Er was duidelijk afgesproken, dat de sleutel van de tuindeuren onder de mat zou liggen.

SJOUK: En die lag er dus duidelijk niet! Dat weten we al. Maar gelukkig stond de keukendeur wijd open.

DIRK: Precies! En dát is niet normaal.

SJOUK: Waarom niet? Ze zijn gewoon vergeten hem op slot te doen.

SUUS: O ja? En die ramen boven dan? Die staan ook open. Als je het mij vraagt zijn ze hier behoorlijk vergeetachtig! Sleutel vergeten, ramen vergeten, de deur vergeten. Ik vertrouw het niks.

SJOUK: Die ramen hebben ze opengelaten om de slaapkamers te luchten. Dat is service van het huis.

SUUS: Daar zou ik maar niet zo zeker van zijn. Er zijn nog 'n paar dingen die niet kloppen. (*schrikt, angstig*) Dirk!! We zijn toch wel goed! ! ??

DIRK (*verontwaardigd*): Wat is dát nou voor waanzin? (*bauwt haar na*) Dirk, we zijn toch wel goed?... Misschien dat jij niet goed bent... (*tikt op het voorhoofd*) maar bij mij hierboven is alles piekfijn in orde.

SJOUK: Doe niet zo hatelijk. Ik kan best begrijpen dat moeder dat vraagt. 't Is allemaal wel een beetje raar, vind je ook niet?

DIRK (*lacht en sust*): Laat je niet op stang jagen, Sjoukje. We moeten hier zijn en daarmee uit! Ik ben toch niet gek?

SUUS: Nee..., gek niet. Wel verschrikkelijk eigenwijs.

DIRK (*verbaasd*): Ik? Eigenwijs? Hoe kom je daar nou bij?... Maar goed, ik zal jullie bewijzen dat we op het goeie adres zijn. Ga zitten.

Suus gaat op de bank zitten en Sjouk naast haar.

DIRK: Zo. En vertel me nou eens waar wij in onze vakantie naar toe zouden gaan.

SUUS (*verontwaardigd*): Dirk Advokaat, als je dat niet eens weet, dan heb ik helemaal geen vertrouwen meer in je.

DIRK (*wanhopig, met de handen ten hemel*): Oh, vrouwelijke logica! Ik weet het wel, grapjas. Maar ik wil het van jou horen!

SUUS: Ooh...? (*wat onwillig*) Nou..., naar Rijswijk natuurlijk.

DIRK (*tevreden*): Juist. Naar Rijswijk. Dan zullen we met z'n drietjes de boel eerst eens op een rijtje gaan zetten. Van de winter lazen we een advertentie in de krant... (*pakt een afgescheurd stuk krant uit zijn portefeuille*) Hier heb ik 'm. (*zwaait ermee en toont hem aan Suus*) Is-t-ie dat of is-t-ie dat niet?

SJOUK: Pa, doe niet zo gek. We zijn geen kinderen meer.

DIRK: Sjouk, ik wil niet dat jouw moeder als een angsthaas heel haar vakantie zit te verpieteren. Ga eens opzij, (*gaat tussen de vrouwen in zitten, laat Suus de advertentie zien*) Wat staat daar? (*leest zelf*) Te hr... Wat betekent dat?

SUUS (*voorzichtig*): Te huur?

DIRK: Goed gesnapt. (*leest*) Nw, lux. vak, bung.

SUUS (*vertaalt*): Nieuwe luxe vakantie bungalow...

DIRK (*tevreden*): Prima! Je gaat 't leren!

SJOUK: Pa, je kunt me een boel wijsmaken, maar dit is geen nieuwe bungalow. Dit pand lijkt meer op een stokoud herenhuis.

DIRK (*wimpelt weg*): O, dat is niks bijzonders. Dat is verkooppolitiek. Die advertenties zijn wel eens meer bezijden de waarheid.

SJOUK (*verontwaardigd*): Bezijden de waarheid? Zo iets noem ik oplichterij!

SUUS: Ach, dat is niet zo belangrijk. We zijn onder dak en het ziet er netjes uit. (*kijkt rond*)

DIRK: Goed. We gaan verder. *(leest)* In rus. land. omg. Rijswijk.

SJOUK *(vertaalt)*: In rustige landelijke omgeving. Rijswijk.

SUUS *(geschokt)*: Nee!! Dat betekent het niet!! *(wijst op de advertentie)*

Nou begrijp ik het! Dat betekent: "In Rusland!! Omgeving Rijswijk!!"

(paniekerig) Zie je wel dat we verkeerd zijn!! *(staat op, gedecideerd)*

Nou kan je hoog springen of laag springen, Dirk Advokaat, maar ik ga naar huis!!

Sjouk barst in lachen uit.

DIRK *(hard)*: We blijven! Wat jij beweert is de grootste kolder, die ik ooit van m'n leven gehoord heb!

SUUS *(weifelend)*: Maar...

DIRK *(bevelend)*: Ga zitten!! *(Suus gaat zitten)*

SJOUK: Zeg pa, wat zouden ze verstaan onder een rustige landelijk omgeving? Het is hier minstens drie keer zo druk als in de Hoofdstraat in Coevorden.

DIRK *(wimpelt weg)*: Het zal hier zaterdag's wel marktdag zijn.

SUUS *(wat aangebrand)*: Jij hebt overal een verklaring voor hè?

DIRK: Dat heb ik... Nou, omdat jij de hele winter op je flatje had zitten kroelen, wou je er wel eens uit. Klopt dat?

SUUS: Ja, dat klopt. Ik was het spuugzat. Ik voelde me net alsof ik in een tien hoog gestapeld vogelkooitje zat. Ik wou wel eens wat anders zien.

DIRK: Precies. En daarom heb ik gelijk gebeld om deze vakantie te bespreken. *(wat sarcastisch)* Ben je het nog steeds met me eens, Suusje?

SJOUK *(boos)*: Verdorie Pa, doe niet zo sarcastisch!

DIRK *(rustig)*: Moeder is bang dat ze op het verkeerde adres zit, Sjouk. En die angst wil ik de wereld uit helpen... Nou, ik heb vanmorgen op het station in Coevorden drie enkele reisjes naar Rijswijk gekocht. En oom conducteur heeft ons netjes op de plaats van bestemming afgeleverd. Of zie ik dat verkeerd?

SUUS: Nee, dat zie je goed. Ik heb inderdaad het woord "Rijswijk" gelezen, toen we op het station uitstapten.

DIRK *(trionfantelijk)*: Nou..., wat zeur je dan nog?

SUUS: Wat staat er verder nog in die advertentie?

DIRK: Eh..., effe kijken. Waar waren we gebleven. *(zoekt en toont het Suus)* O ja, hier. *(leest)* Rijswijk g.l.d. van een-zes tot en met dertig-negen. *(vertaalt)* Dus...: Geldig van een juni tot en met dertig september.

SUUS *(kijkt naar het knipsel)*: Waar staat dat "geldig"?

DIRK (*wijst*): Daar!

SUUS: Daar staat g.l.d.

DIRK: Dat is de afkorting voor "geldig", suffie.

SUUS: Wie zegt dat?

DIRK (*dreigend*): Ik!!!

SUUS: Gld. kan net zo goed betekenen: geen lakens en dekens!

DIRK (*wanhopig*): Wel jaa!! (*meewarig*) Geen lakens en dekens!!

Waarom eigenlijk niet: Gratis lauw drinkwater?

SJOUK (*giert van de lach*): Die Pa!!

SUUS (*ernstig*): Ja..., dat zou ook nog kunnen. (*voorzichtig*) Zeg Dirk..., als die taxichauffeur ons nou eens verkeerd heeft afgezet?

DIRK: Ik heb luid en duidelijk tegen hem gezegd: Kerkstraat acht.

SUUS: Misschien was-t-ie wel doof.

DIRK (*wanhopig*): Nou dat weer!! Mens zeur toch niet zo!! (*hatelijk*) Ik ga nog eens met jou op vakantie. (*hartgrondig*) Maar nou lieg ik!! Ga die koffers nou maar uitpakken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto